

บาหลี รีสอร์ท

ต้นไม้ดอกไม้

แต่ไม่แพง

ดีตาธา

บาหลี รีสอร์ท...แต่ไม่แพง ดีตาธา

ไกล แต่ไปไม่ถึง

เกริ่นนำเรื่อง

นิยายเล่มนี้ เป็นบทละครทีวี ที่พี่เขียนขึ้นเพื่อถ่ายทำเป็นละครชุดบ่วงกรรม
ของ สถานีเคเบิลทีวีแห่งหนึ่ง

จึงนำมาเสนอสำหรับท่านที่ไม่เคยอ่านบทละครทีวี หรือบางท่านที่อยากจะ
ศึกษาวิธีการเขียน

แต่ว่าวิธีการเขียนบทละครของแต่ละค่าย หรือแต่ละช่องก็แตกต่างกันออกไป
โดยเฉพาะเรื่องมุกตลก บางช่องหรือบางค่ายก็สั่งอย่างหนึ่ง บางช่องก็สั่งอีก
อย่างหนึ่ง ซึ่งแตกต่างกันมาก

สำหรับบทละครเรื่องนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความอกตัญญูของสลาลี ที่
มักทำร้ายแม่ของตนเองด้วยคำพูดอยู่เสมอ ทำให้แม่น้ำตาตกและเสียใจ และก็
ไม่ยอมฟังคำพูดของแม่เลย จนสุดท้ายสลาลีเสียใจอย่างหนัก บุคคลที่นึกถึง
เป็นคนแรกก็คือแม่ จุดจบของสลาลีจะเป็นอย่างไร มาติดตามด้านในกันนะ
คะ

ไกล แต่ไปไม่ถึง

บทโทรทัศน์

ฝันได้ไกล แต่ไปไม่ถึง

ฉากที่ 1

ในพับหรุใจกลางกรุง กลางคืน สลาลี/สุภาวี/นักแสดงประกอบ
เริ่มภาพที่ บรรยากาศภายในพับ สลาลีนั่งจิบเครื่องดื่มอยู่หน้าบาร์ด้วยสี
หน้าที่หม่นหมอง

สุภาวี เดินยิ้มเข้ามาหาสลาลี พร้อมกับเลื่อนเก้าอี้ที่นั่งลงแล้วหรือตามองหน้าสลาลี
ได้อย่างมีเลศนัย

สุภาวี เงินขาดมืออีกแล้วใช่ไหม

สลาลีหันมามองหน้าสุภาวีแต่มองผ่านไปเห็นชายหนุ่มคนหนึ่งยิ้มและยกมือ
ให้หล่อนั่งเยื้องอยู่ทางหลังของสุภาวี

สุภาวีชำเลื่องตามสายตาของสลาลีแล้ว ยิ้ม

ไกล แต่ไปไม่ถึง

สุภาวี คนนี้กระเป๋านักพอดู แต่ถ้าหากไม่สนใจ ก็มีอีกคน ดูให้ดี
 รายนั้น อายุมากไปนิดแต่รวยแน่ ๆ

สลาลีมองกวาดสายตาไปรอบบริเวณกว้าง ตามโต๊ะเก้าอี้ที่มีผู้คนนั่งอยู่
 มองเห็นชายวัยเกือบหกสิบ ที่ยกแก้วชูให้หล่อนเหมือนเชื่อเชิญ

สุภาวี คนไหนดีล่ะ หนุ่มหรือแก่ หนุ่มก็รวยน้อยหน่อย หมายถึง.. ได้
 น้อยด้วยแต่ถ้าเป็นคนแก่..

สลาลี เหม่มีทางเลือกอยู่ในใจแล้วไม่ใช่ ว่าฉัน.. ต้องคนไหน

สุภาวีชำเลืองสายตาไปหาเสี่ยวัยเกือบหกสิบ

เมื่อเสี่ยเห็นสุภาวีชำเลืองสายตาไปเขาก็ลุกขึ้นแล้วเดินผ่านมาหาสลาลีพร้อม
 กับหันมามองก่อนจะเดินออกไปด้านนอก

สุภาวี โชคดีนะ จากนี้อยู่ที่เธอว่าจะได้มากน้อยเท่าไร

สลาลีกระดกเหล้าลงคอรวดเดียวหมดแล้วเดินตามเสี่ยออกไปท่ามกลาง
 สายตาของชายหนุ่มคนแรก

จบภาพที่ สุภาวียิ้มเหยียดเมื่อมองตามร่างของสลาลีไปด้วยความสะใจ

ตัด

ไกล แต่ไปไม่ถึง

ฉากที่ 2

บ้านในสลัม กลางคืน (เช้ามืด) สลาลี/สุดใจ

เริ่มภาพที่ สลาลีทิ้งตัวลงนอนบนเตียงอย่างหมดเรี่ยวแรง

สุดใจเดินตามสลาลีเข้ามา

สุดใจ ไปไหนมา ถึงกลับเอาปานนี้

สลาลีมีสีหน้าเคร่งเครียด

สุดใจ คิดถึงอนาคตบ้างนะ อีกไม่ถึงสองปีก็จะเรียนจบได้รับ

ปริญญา อย่าเที่ยวหาร่มหารมค้ำแบบนี้อีก

สลาลีลุกนั่งแล้วหันมามองหน้าสุดใจ

สลาลี แม่มีเงินให้หนูเที่ยวกลางคืนด้วยหรือ

Cu ไบหน้าของสุดใจ นัยน์ตาไหว ริมฝีปากสั่น

สลาลี ทุกวันนี้ หนูหาเลี้ยงตัวหนูเองต่างหาก แม่มีอะไรให้หนู ตั้งแต่

หนูเกิดมา หนูก็อยู่บ้านบ้า ๆ นี้ จนหนูโต หนูก็อยู่แบบนี้

ไบหน้าของสุดใจแสดงออกถึงความปวดร้าวในใจ

สลาลียิ้มน้อย ๆ หยามเหยียด

สลาลี หนูไปทำงานมา ไม่ได้ไปเที่ยว แม่อยากรู้ไหม หนูทำงาน

อะไร

สุดใจนิ่งในใจปวดร้าว

ไกล แต่ไปไม่ถึง

สลาลีเชิดหน้าขึ้น

สลาลี หนูจะจบปริญญาให้ได้ หนูอุตส่าห์มานะจนสอบเข้า

มหาวิทยาลัยของรัฐได้ แล้วหนูก็ต้องมีความเป็นอยู่อย่างสุขสบาย

สลาลีหัน ไปมองหน้าสุดใจด้วยสายตาที่มุ่งมั่นจริงจัง

สลาลี หนูจะต้องได้สามีที่ดีและร่ำรวย หนูจะไม่อยู่เหมือนแม่ หนู

จะไม่เลี้ยงลูกเหมือนที่แม่เลี้ยง หนู หนูจะให้ลูกของหนู อยู่ดีกินดี มีเสื้อผ้า

สวย ๆ ใส่ มีบ้านที่ดีให้ได้

สุดใจหันหลังให้สลาลี ปล่อยให้หยาดน้ำตามันไหลออกมา

สุดใจ แม่เตรียมกับข้าวและ รีดเสื้อผ้าชุดนักศึกษาไว้ให้แล้ว เงินอยู่

บนโต๊ะ

สลาลีมองตามหลังแม่แล้วทรุดกายลงนั่ง

สุดใจจูงจักรยานและยกแผงล้อตเตอรี่สะพายบ่าออกไปจากบ้าน

ตัด

ไกล แต่ไปไม่ถึง

ฉากที่ 3

หน้ามหาวิทยาลัย

กลางวัน

สลาลี/เกียรติภูมิ

สลาลีก้าวลงจากรถแท็กซี่แล้วเดินไปยังประตูเข้ามหาวิทยาลัย

เกียรติภูมิขับรถเก๋งปราดหน้าสลาลีมาอย่างรีบเร่ง

สลาลี ้วย

สลาลีล้มลง

เกียรติภูมิก้าวลงจากรถก้าวมาหาสลาลี

เกียรติภูมิ ขอโทษนะ เป็นอะไรหรือเปล่าครับ

Cu ใบหน้าที่บูดบึ้งของสลาลี(หล่อนเตรียมอ้าปากจะด่าเขาให้สะใจ)แต่พอได้

มองเห็นใบหน้าของเกียรติภูมิความตั้งใจของหล่อนก็เปลี่ยน ใบหน้าดูอ่อน

คลาย

เกียรติภูมิ ลูกไหวใหม่ครับ ไปหาหมอเถอะนะ ผมจะพาไป

สลาลี ไม่ต้อง ฉันไม่เป็นไรมาก

สลาลีลุกขึ้นแต่ต้องนั่งลงอีกครั้งพลางจับข้อเท้าแสดงสีหน้าเจ็บปวด

สลาลี โอ๊ย ข้อเท้าฉัน

เกียรติภูมิมองดูเวลาที่ข้อมือ แสดงสีหน้าวิตก

เกียรติภูมิ ผมมีสอบด้วยสิ

สลาลีมองหน้าเขา

ไกล แต่ไปไม่ถึง

สลาลี คุณไปสอบเถอะ การสอบสำคัญที่สุด
เกียรติภูมิมองหน้าสลาลี พร้อมกับยิ้มน้อย ๆ รู้สึกผ่อนคลายลงเมื่อได้ยิน
คำพูดของหล่อน

เกียรติภูมิ แม้ว่าผมจะเข้าสอบไม่ทัน แต่ก็สามารถซ่อมได้ ไปครับ

สลาลี ไปไหน

เกียรติภูมิ ผมต้องรับผิดชอบคุณ มันสำคัญที่สุดในเวลานี้ ไปหาหมอ
เถอะครับ

สลาลีมองหน้าเกียรติภูมิด้วยใบหน้าที่รู้สึกดี

เกียรติภูมิช่วยพยุงสลาลีให้ไปที่รถ ขับออกจากมหาวิทยาลัยไป

ตัด

ไกล แต่ไปไม่ถึง

ฉากที่ 5

หน้าตึกเรียน กลางวัน (ตอนเย็น) สลาลี/ เกียรติภูมิ/ งามตา/ มณี

กานต์/ พิไลลักษณ์

เริ่มภาพที่สลาลีเดินกะ โผล่กกะเปลกลงมาจากตึกเรียน

กลุ่มนักศึกษาสาวมองเห็นเกียรติภูมียืนพิงรถอยู่

งามตา หล่อเป็นบ้าเลย

มณีกานต์ เขายัง โสดด้วยนะ ที่สำคัญ รวยมาก ๆ เป็นลูกชายของนัก

ธุรกิจส่งออก

พิไลลักษณ์ ผู้หญิงคนไหนจะมีวาสนาได้ครองเขานะ

สลาลีมองตามสายตาของกลุ่มนักศึกษาสาวที่พูดคุยแล้วมองเห็นเกียรติภูมิ

เกียรติภูมิเดินเข้าไปหาสลาลี

เกียรติภูมิ ผมมารอรับคุณไปส่งบ้านครับ

ใบหน้าของสลาลี ที่นิ่งงันอย่างครุ่นคิด ก่อนจะชำเลืองสายตาไปมอง

นักศึกษาสาวที่ยังจับกลุ่มมองมา

สลาลี ไม่ต้อง ฉันกลับเองได้

สลาลีเดินหนี แต่เกียรติภูมิเดินตาม

เกียรติภูมิ ขอเท้าคุณจะอีกเสบนะครับถ้าเดิน

สลาลี เป็นความผิดของใครล่ะ ที่ฉันต้องเป็นแบบนี้

ไกล แต่ไปไม่ถึง

ใบหน้าของเกียรติภูมิที่สลดลง

เกียรติภูมิ เป็นความผิดของผมเองครับ แต่ผมก็พยายามขอรับผิดชอบคุณ
อยู่นี่ไงครับ

สลาลี ฉันยังไม่ให้อภัยคุณ แต่ว่า ไม่ได้หมายความว่า คุณจะไม่
รับผิดชอบฉัน

เกียรติภูมิ แล้วจะให้ผมทำอย่างไรครับ

สลาลี ซ้ำเลื่องสายตาไปยังกลุ่มนักศึกษาสาว

สลาลี เลี้ยงข้าวกลางวันฉันสองเดือน มาพบฉันเวลาที่ฉันเรียก

เกียรติภูมิ เท่านั้นหรือครับ

สลาลี มองหน้าเขา

สลาลี ใช่ แต่ไม่ต้องไปส่งฉันที่บ้าน เราจะเจอกันที่มหาวิทยาลัย
เท่านั้น

เกียรติภูมิ ยื่นมือไปหาสลาลี

สลาลี อะไร

เกียรติภูมิ ขอโทรศัพท์คุณหน่อยครับ ผมจะเมมเบอร์ของผมให้

สลาลี ไว้วันหลัง

สลาลี พุดจบก็เดินจากไป

ไกล แต่ไปไม่ถึง

เกียรติภูมิหอมยืมนั้นก็เปิดประตูเข้าไปในรถ ท่ามกลางสายตาของกลุ่ม
นักศึกษาสาวที่มองตามแล้วหันกลับไปซุบซิบกันต่อ
ตัด

ตัวอย่าง

บางะระกักรักกัน ฝันได้ไกล..แต่ไปไม่ถึง ด้ตះธารา

